

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.2.2010
COM(2010) 49 final

2010/0032 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de aplicare a clauzei de salvgardare bilaterale a Acordului de liber schimb între
UE și Coreea**

EXPUNERE DE MOTIVE

La 23 aprilie 2007, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu Republica Coreea în vederea încheierii unui Acord de liber schimb între UE și Coreea. Acordul a fost apoi parafat la data de 15 octombrie 2009.

Acordul cuprinde o clauză de salvagardare bilaterală, care prevede posibilitatea de a reinstitui nivelul NPF (națiunea cea mai favorizată) atunci când, în urma liberalizării comerțului, au loc importuri în cantități atât de ridicate, în termeni absoluți sau raportați la producția Uniunii și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii care produce produse similare sau direct competitive.

Pentru ca aceste măsuri să fie operaționale, o astfel de clauză de salvagardare trebuie să fie integrată în legislația Uniunii Europene, cu atât mai mult cu cât trebuie să fie precizate aspectele procedurale ale instituirii măsurilor de salvagardare, precum și drepturile părților interesate, precum dreptul la apărare. Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului, anexată, constituie instrumentul juridic pentru aplicarea clauzei de salvagardare a Acordului de liber schimb între UE și Coreea.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale a Acordului de liber schimb între
UE și Coreea**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene¹,

având în vedere notificarea parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) La 23 aprilie 2007, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu Republica Coreea.
- (2) Aceste negocieri s-au încheiat, iar Acordul de liber schimb între Uniunea Europeană și Republica Coreea (denumit în continuare „acordul”) a fost parafat la data de 15 octombrie 2009, supus aprobării la data de []² și pus în aplicare la data de [...].
- (3) Este necesar să se stabilească procedurile de aplicare a anumitor dispoziții ale acordului privind garanțiile.
- (4) Ar trebui definiți termenii „prejudiciu grav”, „amenințare de prejudiciu grav” și „perioadă de tranziție” menționați în capitolul 3, articolul 3.5 din acord.
- (5) Măsurile de salvagardare pot fi luate în considerare numai dacă produsul în cauză este importat în Uniune în cantități atât de ridicate și în astfel de condiții încât să cauzeze sau să amenințe să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor din Uniune de produse similare sau direct concurente, astfel cum s-a stabilit în capitolul 3 articolul 3.1 din acord.
- (6) Măsurile de salvagardare ar trebui să ia una din formele menționate în capitolul 3, articolul 3.1 din acord.

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² Trimitere la propunerea Comisiei

- (7) Ar trebui să existe dispoziții detaliate privind deschiderea procedurilor. Comisia ar trebui să primească din partea statelor membre informații care să cuprindă dovezi disponibile referitoare la orice tendințe ale importurilor care ar putea face necesară aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (8) Dacă există suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia ar trebui să publice un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, astfel cum se prevede în capitolul 3 articolul 3.2 alineatul (2) din acord.
- (9) Ar trebui să existe dispoziții detaliate privind deschiderea anchetelor, privind inspecțiile și accesul părților interesate la informațiile culese, privind audierea părților implicate, precum și privind posibilitatea ca acestea să prezinte observații, astfel cum se prevede în capitolul 3 articolul 3.2 alineatul (2) din acord.
- (10) Comisia ar trebui să notifice în scris Republicii Coreea deschiderea unei anchete și să o consulte, astfel cum se prevede în capitolul 3 articolul 3.2 alineatul (1) din acord.
- (11) Se impune, de asemenea, în conformitate cu capitolul 3 articolele 3.2. și 3.3 din acord, stabilirea unor termene pentru deschiderea anchetelor și pentru determinarea oportunității eventualelor măsuri, în scopul de a asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, în vederea creșterii securității juridice a operatorilor economici în cauză.
- (12) Aplicarea oricărei măsuri de salvagardare ar trebui să fie precedată de o anchetă, sub rezerva dreptului Comisiei de a aplica măsuri provizorii în circumstanțe critice, astfel cum se menționează în capitolul 3 articolul 3.3 din acord.
- (13) Măsurile de salvagardare ar trebui să fie aplicate numai în măsura și în timpul perioadei necesare pentru a preveni prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Ar trebui să se determine durata maximă a măsurilor de salvagardare și să se stabilească dispoziții specifice privind prelungirea și reexaminarea acestor măsuri, astfel cum se menționează în capitolul 3 articolul 3.2 alineatul (5) din acord.
- (14) Măsurile necesare aplicării prezentului regulament ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei³,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „industria Uniunii” înseamnă totalitatea producătorilor din Uniune de produse similare sau direct competitive, aflați în activitate pe teritoriul Uniunii sau acei producători din Uniune ale căror producții colective de produse similare sau

³ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

direct competitive constituie o proporție majoră a producției totale din Uniune a produselor respective;

- (b) „prejudiciu grav” înseamnă o deteriorare generală gravă a situației producătorilor din Uniune;
- (c) „amenințare de prejudiciu grav” înseamnă iminența evidentă a unui prejudiciu grav; determinarea existenței unei amenințări de prejudiciu grav se bazează pe fapte și nu numai pe afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate;
- (d) „perioadă de tranziție” înseamnă, pentru un produs, o perioadă de la data intrării în vigoare a acordului până la 10 ani după data de finalizare a eliminării sau reducerii tarifare, după cum este cazul pentru fiecare produs;
- (e) „acord” înseamnă Acordul de liber schimb între UE și Coreea.

Articolul 2

Principii

1. O măsură de salvagardare poate fi instituită în conformitate cu dispozițiile stabilite în prezentul regulament dacă, în urma reducerii sau eliminării taxelor vamale instituite asupra unui produs originar din Coreea, respectivul produs este importat în Uniune în cantități atât de ridicate, în termeni absoluți sau raportați la producția Uniunii și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii care produce produse similare sau direct competitive.
2. Măsurile de salvagardare pot lua una din următoarele forme:
 - (a) suspendări ale reducerii suplimentare a nivelului taxei vamale pentru marfa în cauză, prevăzută de acord sau
 - (f) creșteri ale nivelului taxei vamale aplicate mărfii până la un nivel care nu depășește valoarea cea mai mică dintre:
 - nivelului taxei vamale NPF aplicate mărfii în cauză în momentul luării măsurii sau
 - nivelul de bază al taxei vamale specificat în calendarele din anexa 2-A, în conformitate cu articolul 2.5 alineatul (2) din acord.

Articolul 3

Deschiderea procedurilor

1. O anchetă se deschide la cererea unui stat membru sau la inițiativa Comisiei, în cazul în care Comisia consideră că există suficiente dovezi care să justifice deschiderea unei anchete.
2. Statele membre informează Comisia în cazul în care evoluțiile importurilor din Republica Coreea par să necesite măsuri de salvagardare. Aceste informații cuprind

dovezile disponibile, astfel cum au fost stabilite pe baza factorilor stabiliți la articolul 4. Comisia transmite aceste informații tuturor statelor membre în termen de trei zile lucrătoare.

3. Consultarea cu statele membre are loc în termen de opt zile lucrătoare de la trimiterea de către Comisie a informațiilor către statele membre, astfel cum se prevede la alineatul (2), în cadrul comitetului menționat la articolul 10, pe baza procedurii menționate la articolul 11.1. În cazul în care, în urma consultării, par să existe suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Deschiderea procedurii se realizează în termen de o lună de la data primirii informațiilor din partea unui stat membru.
4. Avizul menționat la alineatul (3):
 - (b) oferă un rezumat al informațiilor primite și precizează faptul că orice informație relevantă trebuie comunicată Comisiei;
 - (g) stabilește termenul în care părțile interesate își pot face cunoscut punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care acestea trebuie avute în vedere în timpul anchetei;
 - (h) stabilește termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (7).

Articolul 4

Ancheta

1. După deschiderea procedurii, Comisia deschide o anchetă.
2. Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs oricăror astfel de cereri. În cazul în care aceste informații sunt de interes general sau în cazul în care transmiterea lor a fost solicitată de un stat membru, Comisia transmite informațiile tuturor statelor membre, cu condiția ca acestea să nu fie confidențiale. În cazul în care informațiile sunt confidențiale, Comisia transmite un rezumat neconfidențial al acestora.
3. Ancheta, atunci când este posibil, se finalizează în termen de șase luni de la deschidere. În circumstanțe excepționale, justificate în mod corespunzător de Comisie, acest termen poate fi prelungit cu trei luni.
4. Comisia adună toate informațiile pe care le consideră necesare în vederea determinării cu privire la criteriile prevăzute la articolul 2, după caz, și face eforturi să verifice aceste informații în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.
5. În cadrul anchetei, Comisia evaluează toți factorii relevanți de natură obiectivă și măsurabilă care influențează situația industriei Uniunii, în special nivelul și cantitatea creșterii importurilor produsului în cauză, în termeni absoluți și relativi, cota de piață internă absorbită de această creștere, variațiile nivelului vânzărilor, producția, productivitatea, utilizarea capacităților, profiturile și pierderile și ocuparea forței de muncă.

6. Părțile interesate care s-au manifestat în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) litera (b) și reprezentanții Republicii Coreea pot lua cunoștință, prin cerere scrisă, de toate informațiile furnizate Comisiei în cadrul anchetei, cu excepția documentelor interne întocmite de către autoritățile Uniunii sau de către statele sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie relevante în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 9, și să fie utilizate de către Comisie în cadrul anchetei. Părțile interesate care s-au manifestat pot prezenta Comisiei observațiile lor privind aceste informații. Observațiile lor pot fi luate în considerare în măsura în care se bazează pe suficiente dovezi.
7. Comisia poate audia părțile interesate. Acestea sunt audiate atunci când au cerut acest lucru în scris, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că rezultatul anchetei este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate.
8. Atunci când nu sunt furnizate informații în termenul stabilit de Comisie sau când se împiedică în mod semnificativ ancheta, se pot stabili concluzii pe baza datelor disponibile. În cazul în care Comisia constată că o parte interesată sau o țară terță a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, nu ține seama de această informație și poate utiliza datele disponibile.
9. Comisia notifică Republicii Coreea, în scris, deschiderea unei anchete și se consultă cu Republica Coreea cât mai repede posibil înainte de aplicarea unei măsuri de salvagardare bilaterale, în scopul de a reexamina informațiile care reies în urma anchetei și de a schimba puncte de vedere cu privire la măsura respectivă.

Articolul 5

Instituirea de măsuri de salvagardare provizorii

1. Se aplică măsuri de salvagardare provizorii în circumstanțe critice în care o întârziere ar provoca daune care ar fi dificil de reparat, în conformitate cu o constatare preliminară conform căreia există dovezi clare că importurile de mărfuri originare din Republica Coreea au crescut în urma reducerii sau eliminării unei taxe vamale în temeiul acordului și că astfel de importuri cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei naționale. Se iau măsuri provizorii pe baza procedurii menționate la articolul 11.1.
2. În cazul în care un stat membru solicită intervenția imediată a Comisiei și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia ia o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii.
3. Măsurile provizorii nu se aplică mai mult de 200 de zile.
4. În cazul în care măsurile de salvagardare provizorii sunt abrogate deoarece ancheta arată că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2, orice taxă percepută în temeiul măsurilor provizorii se rambursează automat.

Articolul 6

Finalizarea anchetei și procedura fără măsuri

În cazul în care măsurile de salvagardare bilaterale nu sunt considerate necesare, ancheta și procedura se finalizează pe baza procedurii menționate la articolul 11.2.

Articolul 7

Instituirea de măsuri definitive

În cazul în care rezultă din stabilirea definitivă a faptelor că circumstanțele stabilite la articolul 2.1 sunt îndeplinite, se ia o decizie de a institui măsuri de salvagardare bilaterale definitive, în conformitate cu procedura menționată la articolul 11.2.

Articolul 8

Durata și reexaminarea măsurilor de salvagardare

1. O măsură de salvagardare rămâne în vigoare numai pe perioada necesară pentru a preveni sau remedia prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Această perioadă nu depășește doi ani, în afara cazului în care este prelungită, în conformitate cu alineatul (2).
2. Durata inițială a unei măsuri de salvagardare poate fi prelungită, în mod excepțional, cu cel mult doi ani, cu condiția stabilirii faptului că măsura de salvagardare este necesară în continuare pentru a preveni sau remedia prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea și cu condiția existenței dovezilor conform cărora industria se adaptează.
3. Prelungirile se decid în conformitate cu procedurile prevăzute în prezentul regulament aplicabile anchetelor și prin recurgerea la aceleași proceduri precum cele utilizate la instituirea măsurilor inițiale.

Durata totală a unei măsuri de salvagardare nu poate depăși patru ani, inclusiv a oricărei măsuri provizorii.

4. O măsură de salvagardare nu se aplică după expirarea perioadei de tranziție, în afara cazului în care Republica Coreea este de acord cu acest lucru.

Articolul 9

Confidențialitate

1. Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu sunt utilizate decât în scopul în care au fost cerute.
2. Orice informație de natură confidențială sau orice informație furnizată în mod confidențial, primită în aplicarea prezentului regulament nu este divulgată fără autorizarea specifică a celui care o furnizează.

3. Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială. Cu toate acestea, în cazul în care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și că persoana care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.
4. În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când divulgarea ei poate avea consecințe nefavorabile semnificative pentru cel care a furnizat-o sau pentru cel care este sursa acesteia.
5. Alineatele (1)-(4) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informațiile cu caracter general și, în special, la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Totuși, aceste autorități țin seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

Articolul 10

Comitetul

Comisia este asistată de comitetul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului privind regimul comun aplicabil importurilor ⁽⁴⁾. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 11

Procesul de luare a deciziilor

1. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.
3. Perioada stabilită la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se fixează la o lună.

Articolul 12

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la data aplicării acordului. În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un avis care precizează data aplicării acordului.

⁴ JO L 84, 31.3.2009, p.1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele